

Bulletin of Uzhhorod National University. Series «Pedagogy, social work». 2015. Issue. 37. Pp 184–186. (in Ukrainian)

6. Shevchuk O. The role of school in the socialization of the individual. *Psychological and pedagogical problems of rural school. Psychology and pedagogy*. Issue. 52. 2015. URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/psuh_pedagog_probl_silsk_shkolu/53/60.pdf (Accessed on: Sept.09.2020). (in Ukrainian)

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-80-8-2.48>

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ З МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ В МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ

Текдемір І. О.

асистент кафедри громадського здоров'я та мікробіології

ПВНЗ «Київський медичний університет»

м. Київ, Україна

Щороку до вищих навчальних закладів України приїжджають вчитися все більше іноземних студентів. Згідно з даними Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, щорічний приріст іноземних студентів становить 10%, а в цілому в українських ВНЗ навчається близько 48 тисяч студентів з інших країн. Викладання у групах іноземних студентів вимагає ретельної організації навчального процесу. Викладачі, проводячи заняття, обов'язково враховують культурні особливості, релігійні погляди та традиції іноземних студентів. Особливо це важливо для перших курсів, коли потрібно донести до них матеріал предмета з використанням зрозумілих прикладів та доступної термінології, у той же час збагачуючи їх словниковий запас [2, с. 153].

Медична освіта має бути орієнтована на розвиток творчої особистості, яка здатна самостійно оволодівати новітніми досягненнями науки і плідно застосовувати їх на практиці.

Предмет «Мікробіологія, вірусологія та імунологія» є однією із базових дисциплін доклінічної підготовки майбутніх лікарів, стоматологів та фармацевтів. Вивчення дисципліни передбачене на другому-третьому курсах медичних вищих навчальних закладів. Викладання мікробіології, вірусології та імунології проводиться згідно з типовою програмою і навчальним планом, на основі яких розроблена робоча

програма дисципліни. Курс мікробіології, вірусології та імунології складається з лекційних годин, практичних занять і годин для самостійної позааудиторної роботи студентів. Програма дисципліни для іноземних та українських студентів є ідентичною за кількістю годин на практичні заняття, лекції та самостійну поза аудиторну роботу [4, с. 48–49]. Однак тексти лекцій і методичні вказівки до практичних занять, які побудовані за кредитно-модульним принципом, були адаптовані викладачами кафедри для сприйняття матеріалу іноземними студентами. Вони не містять складних мовних зворотів, несуть наукову інформацію у стислій та лаконічній формі.

Лекційний курс із мікробіології, вірусології та імунології передбачає передавання адаптованої для студентів інформації стосовно основних біологічних властивостей збудників та їх ролі у виникненні інфекційних хвороб. Особливе значення лектори надають патогенам, які спричиняють захворювання лише у певних країнах (наприклад, збудники жовтої гарячки, тропічних трепонематозів тощо). Викладач орієнтує студентів у теоріях, причинах їх появи, ролі вітчизняних вчених. Неабиякий інтерес викликають у іноземців факти життя, наукові досягнення славетних мікробіологів – лауреатів Нобелівської премії Іллі Мечнікова, Зельмана Ваксмана, званого подолянина Данила Заболотного.

Для сприйняття студентами представленої наукової інформації викладач логічно, переконливо, аргументовано подає необхідний матеріал, наводить клінічні випадки, практичне застосування висвітленого матеріалу у практиці майбутнього спеціаліста. Важливе значення в цьому є методична та методологічна співпраця із іншими теоретичними (біохімія, фармакологія, фізіологія, медична біологія) та клінічними кафедрами (загальна хірургія), де використовують теоретичні та практичні засади мікробіологічної науки [1, с. 75–76].

Для підвищення рівня фундаментальної підготовки студентів медичних вузів, крім традиційних методів навчання, необхідне впровадження в навчальний процес сучасних технологій навчання, зокрема заснованих на використанні комп'ютерного моделювання, активних та інтерактивних методів навчання тощо.

Головним показником сучасного особистісно-орієнтованого навчання є активна діяльність студентів, усвідомлене засвоєння ними основ професійної діяльності і розвиток професійної свідомості. Досягненню вказаних цілей можуть сприяти різноманітні ролеві та ситуаційні ігри, логічні завдання, «мозковий штурм» тощо. Для досягнення максимального ефекту при вивченні будь-якої медичної дисципліни необхідно, щоб іноземні студенти не тільки отримували глибокі теоретичні знання, але й істотно вдосконалювали практичні навички.

Виконання практичної роботи на заняттях сприяє кращому розумінню та засвоєнню матеріалу теми. Практично до кожного заняття готуються мікропрепарати бактерій, які вивчаються, ріст культур на рідких та твердих живильних середовищах, облік серологічних реакцій. Для демонстрації також наявні препарати, що застосовуються для імунопрофілактики та лікування. На практичних заняттях також розглядаються ситуаційні задачі, які імітують клінічну ситуацію. Темами ситуаційних задач можуть бути: виділення та ідентифікація збудників, постановка серологічних реакцій, організація бактеріологічної лабораторії та її оснащення та ін [3, с. 50].

Висновок. Отже, організація навчального процесу має бути спрямована не тільки на надання певної суми знань студентам, але й на те, щоб навчити їх діяти, тобто застосовувати накопичені знання на практиці. При викладанні мікробіології студентам-іноземцям необхідно посилити наочність та практичну значимість заняття. Комунікації мають ґрунтуватися на індивідуальному підході до кожного студента, тому необхідно активніше застосовувати технічні засоби та вдосконалювати методи контролю.

Література:

1. Богадельников И. В. Новые горизонты инфектологии / И. В. Богадельников, Е. А. Крюгер, А. В. Бобрышева, Н. И. Мужецкая // Актуальная инфектология. – 2014. – № 3 (4). – С. 75–76.
2. Булах І. Є. Система управління якістю медичної освіти в Україні: монографія / І. Є. Булах, О. П. Волосовець. Ю. В. Вороненко [та ін.]. – Донецьк: АРТ-ПРЕС, 2003. – 212 с.
3. Заморський І. І., Хмара Т. В. (2016). Значення лекції як вагомого пізнавально-виховуючого фактора у підготовці майбутнього медичного працівника. Медична освіта, 1, – С. 50.
4. Степаненко І., Дебич М. (2017). Навчання іноземних студентів в Україні: стан проблеми, перспективи. Вища освіта України, 4, – С. 48–49.